

Patientsäkerhetsförordning;

utfärdad den 18 november 2010.

Regeringen föreskriver¹ följande.

SFS 2010:1369

Utkom från trycket
den 3 december 2010

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning ges kompletterande föreskrifter till patientsäkerhetslagen (2010:659). I förordningen finns bestämmelser om

- anmälan av verksamhet m.m. (2 kap.),
- legitimation m.m. (3 kap.),
- specialistkompetens (4 kap.),
- yrkeskvalifikationer förvärvade i en stat inom EES eller i Schweiz, (5 kap.),
- utbildning från tredjeland (6 kap.),
- skyldigheter för hälso- och sjukvårdspersonal (7 kap.), och
- avgifter och överklagande m.m. (8 kap.).

2 § De ord och benämningar som används i förordningen har samma betydelse som i patientsäkerhetslagen (2010:659).

2 kap. Anmälan av verksamhet m.m.

Anmälan av verksamhet

1 § En anmälan enligt 2 kap. 1 § patientsäkerhetslagen (2010:659) ska innehålla uppgifter om

1. verksamhetens inriktning,
2. var verksamheten ska bedrivas,
3. vem som är verksamhetschef,
4. vem som ansvarar för anmälningsskyldigheten enligt 3 kap. 5–7 §§ patientsäkerhetslagen,
5. verksamhet enligt 7 kap. 2 § patientsäkerhetslagen som anlitas eller avses anlitas, och
6. den patientförsäkring som tecknats för verksamheten.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22, Celex 32005L0036) senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 279/2009 av den 6 april 2009 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 93, 7.4.2009, s. 11, Celex 32009R0279).

SFS 2010:1369

När det gäller sjukvårdsinrättningar och enheter som avses i 7 kap. 7 § patientsäkerhetslagen, ska anmälan även innehålla uppgifter om

1. chefsöverläkare och säkerhetsansvarig, samt
2. säkerhetsanpassning och säkerhetsklassificering.

2 § Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om hur anmälnings-skyldigheten enligt 2 kap. 1 och 2 §§ patientsäkerhetslagen (2010:659) ska fullgöras.

Register

3 § Register enligt 2 kap. 4 § patientsäkerhetslagen (2010:659) får innehålla uppgifter om

1. namn eller firma och personnummer eller organisationsnummer för den som bedriver verksamheten,
2. var verksamheten bedrivs,
3. verksamhetens inriktning,
4. verksamhetens omfattning,
5. antalet yrkesutövare och deras yrkestitlar,
6. verksamhetschefens namn, adress och telefonnummer,
7. den patientförsäkring som tecknats för verksamheten,
8. datum för inspektion av verksamheten,
9. datum för Socialstyrelsens beslut i fråga om verksamheten, och
10. datum för anmälan enligt 3 kap. 5 eller 6 § patientsäkerhetslagen.

Register enligt 2 kap. 4 § andra stycket patientsäkerhetslagen får även innehålla uppgifter om

1. chefsöverläkarens och den säkerhetsansvariges namn, adress och telefonnummer, samt
 2. säkerhetsanpassning och säkerhetsklassificering.
- Registren får inte innehålla uppgifter om enskilda patienter.

4 § Uppgifter enligt 3 § första stycket 8–10 ska gallras fem år efter det att uppgifterna har förts in i registret eller när anmälan görs om att verksamheten har lagts ned. Övriga uppgifter ska gallras när nya uppgifter förs in eller när anmälan görs om att verksamheten har lagts ned.

3 kap. Legitimation m.m.

Audionomer

1 § Vid ansökan om legitimation som audionom ska följande anses likvärdigt med audionomexamen.

- Examen från äldre audionom- eller hörselvårdsassistentutbildningar vid
1. ett universitet eller en högskola med statlig, kommunal eller landstingskommunal huvudman, eller
 2. en enskild utbildningsanordnare som, i enlighet med lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina eller motsvarande äldre bestämmelser, har tillstånd att utfärda en sådan examen.

Biomedicinska analytiker

SFS 2010:1369

2 § Vid ansökan om legitimation som biomedicinsk analytiker ska följande anses likvärdigt med biomedicinsk analytikerexamen.

Examen från äldre utbildningar till preparatris, laboratris, laborant- eller laboratorieassistent eller biomedicinsk analytiker vid

1. ett universitet eller en högskola med statlig, kommunal eller landstingskommunal huvudman, eller
2. en enskild utbildningsanordnare som, i enlighet med lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina eller motsvarande äldre bestämmelser, har tillstånd att utfärda en sådan examen.

Dietister

3 § Vid ansökan om legitimation som dietist ska följande, tillsammans med verksamhet som dietist i minst fem år, anses likvärdigt med dietistexamen.

Examen från äldre dietassistent-, dietetik- eller dietistutbildningar vid

1. ett universitet eller en högskola med statlig, kommunal eller landstingskommunal huvudman, eller
2. en enskild utbildningsanordnare som, i enlighet med lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina eller motsvarande äldre bestämmelser, har tillstånd att utfärda en sådan examen.

Kiropraktorer

4 § För legitimation som kiropraktor krävs fullgjord utbildning som kiropraktor som avslutats efter utgången av år 1994 och som omfattar minst fyra års studier på heltid. Studierna ska ge grundläggande teoretiska och kliniska kunskaper i medicinska ämnen med särskild inriktning på manuell medicin. Utbildningen ska avslutas med ett examensarbete.

Praktisk tjänstgöring som kiropraktor enligt 4 kap. 1 § patientsäkerhetslagen (2010:659) ska fullgöras under en tid som motsvarar minst ett års heltidstjänstgöring efter avslutad utbildning. Tjänstgöringen ska fullgöras under handledning.

Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om utbildning och praktisk tjänstgöring för kiropraktorer.

Läkare

5 § Praktisk tjänstgöring som läkare enligt 4 kap. 1 § patientsäkerhetslagen (2010:659) (allmäntjänstgöring) ska fullgöras under en tid som motsvarar minst ett år och sex månaders heltidstjänstgöring efter avlagd läkarexamen, fördelade enligt följande.

1. Nio månader inom dels invärtesmedicinska specialiteter och barn- och ungdomsmedicin, dels kirurgiska specialiteter, med en minimitid inom var och en av de båda grupperna om tre månader,
2. tre månader inom psykiatri eller barn- och ungdomspsykiatri, och
3. sex månader inom allmänmedicin.

SFS 2010:1369

Allmäntjänstgöring ska fullgöras under handledning genom anställning som läkare för allmäntjänstgöring (blockförordnande). Om det finns synnerliga skäl, får Socialstyrelsen medge undantag från kravet på att tjänstgöringen ska fullgöras genom ett blockförordnande.

Allmäntjänstgöringen ska avslutas med ett kunskapsprov som anordnas av de universitet som har tillstånd att utfärda läkarexamen. Kunskapsprovet ska avse måluppfyllelsen för allmäntjänstgöringen i dess helhet.

Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om allmäntjänstgöring, dock inte om kunskapsprov.

6 § För att en legitimerad läkare ska uppnå kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) ska han eller hon fullgöra viss utbildning med huvudsakligen praktisk inriktning.

Socialstyrelsen får meddela föreskrifter om

1. utbildning enligt första stycket, och
2. ytterligare krav för att uppnå kompetens som Europaläkare.

Naprapater

7 § För legitimation som naprapat krävs fullgjord utbildning som naprapat som omfattar minst fyra års studier på heltid. Studierna ska ge grundläggande teoretiska och kliniska kunskaper i medicinska ämnen med särskild inriktning på manuell medicin. Utbildningen ska avslutas med ett examensarbete.

Praktisk tjänstgöring som naprapat enligt 4 kap. 1 § patientsäkerhetslagen (2010:659) ska fullgöras under en tid som motsvarar minst ett års heltids-tjänstgöring efter avslutad utbildning. Tjänstgöringen ska fullgöras under handledning.

Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om utbildning och praktisk tjänstgöring för naprapater.

Ortopedingenjörer

8 § Vid ansökan om legitimation som ortopedingenjör ska följande anses likvärdigt med ortopedingenjörsexamen.

1. Examen från äldre högre ortopedteknisk utbildning eller ortopedingenjörsutbildning vid

a) ett universitet eller en högskola med statlig, kommunal eller landstingskommunal huvudman, eller

b) en enskild utbildningsanordnare som, i enlighet med lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina eller motsvarande äldre bestämmelser, har tillstånd att utfärda en sådan examen.

2. Fullgjord utbildning vid Handikappinstitutet samt yrkesverksamhet i minst tio år med huvudsaklig inriktning på patientundersökningar i hälso- och sjukvården.

Psykologer

9 § Praktisk tjänstgöring som psykolog enligt 4 kap. 1 § patientsäkerhetslagen (2010:659) ska fullgöras under en tid som motsvarar minst ett års heltidstjänstgöring efter avlagd psykologexamen. Tjänstgöringen ska fördelas på verksamhetsområden. Tjänstgöringen ska fullgöras under handledning av en legitimerad psykolog inom offentlig verksamhet eller i privat verksamhet som har godkänts för sådan tjänstgöring av Socialstyrelsen.

Socialstyrelsen får meddela föreskrifter om verksamhetsområden enligt första stycket och ytterligare föreskrifter om praktisk tjänstgöring för psykologer.

Röntgensjuksköterskor

10 § Den som har meddelats legitimation som sjuksköterska med inriktning mot diagnostisk radiologi enligt äldre bestämmelser jämföras med legitimerad röntgensjuksköterska. Detsamma gäller legitimerad sjuksköterska som har fullgjort vidareutbildning i diagnostisk radiologi.

Särskilt förordnande att utöva yrke

11 § Sådant särskilt förordnande att utöva yrke som avses i 4 kap. 4 § patientsäkerhetslagen (2010:659) får inte meddelas om den som ansökan avser har fått sin legitimation återkallad eller har fått avslag på sin ansökan om legitimation enligt 4 kap. 1 § andra stycket samma lag.

12 § Socialstyrelsen får meddela föreskrifter om att landsting i vissa fall får förordna icke legitimerad personal att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, dock inte i fall som avses i 11 §.

4 kap. Specialistkompetens**Läkare och tandläkare**

1 § För att en legitimerad läkare ska uppnå specialistkompetens ska han eller hon förvärva de kunskaper, färdigheter och förhållningssätt som föreskrivs för specialistkompetensen genom att genomgå specialiseringstjänstgöring under minst fem år. Specialiseringstjänstgöringen ska fullgöras genom tjänstgöring som läkare under handledning och genom deltagande i kompletterande utbildning. Meriter från utbildning på forskarnivå får tillgodoräknas i specialiseringstjänstgöringen.

2 § För att en legitimerad tandläkare ska uppnå specialistkompetens ska han eller hon utöva allmän tandläkarpraktik under minst två år efter att ha fått legitimation som tandläkare. Den legitimerade ska därefter förvärva de kunskaper, färdigheter och förhållningssätt som föreskrivs för specialistkompetensen genom att genomgå specialiseringstjänstgöring under minst tre år. Specialiseringstjänstgöringen ska fullgöras genom tjänstgöring som tandläkare under handledning vid en klinik som har godkänts av Socialstyrelsen och genom deltagande i kompletterande utbildning.

De specialiteter inom vilka specialistkompetens kan uppnås är

SFS 2010:1369

1. pedodonti,
2. ortodonti,
3. parodontologi,
4. oral kirurgi,
5. endodonti,
6. oral protetik,
7. odontologisk radiologi, och
8. bettfysiologi.

3 § Om det finns särskilda skäl, får Socialstyrelsen meddela bevis om specialistkompetens till en legitimerad läkare eller en legitimerad tandläkare trots att hans eller hennes utbildning inte uppfyller kraven i 1 respektive 2 § eller i föreskrifter meddelade med stöd av 5 §.

Specialistsjuksköterskor

4 § För att en legitimerad sjuksköterska ska ha rätt att kalla sig specialistsjuksköterska ska han eller hon vid ett universitet eller en högskola med statlig, kommunal eller landstingskommunal huvudman, eller vid en enskild utbildningsanordnare som i enlighet med lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina eller motsvarande äldre bestämmelser har eller vid utfärdandet hade tillstånd att utfärda aktuell examen, ha

1. avlagt specialistsjuksköterskeexamen, eller
2. fullgjort en äldre vidareutbildning eller direktspecialisering som
 - a) avser motsvarande specialområde, och
 - b) i förekommande fall har motsvarande inriktning som anges i högskoleförordningen (1993:100).

Bemyndiganden

5 § Socialstyrelsen får meddela föreskrifter om

1. indelning och benämning av de specialiteter där specialistkompetens enligt 1 § kan uppnås,
2. tillgodoräknande av meriter från utbildning på forskarnivå enligt 1 §,
3. vilka kunskaper, färdigheter och förhållningssätt som ska gälla för varje specialistkompetens enligt 1 och 2 §§ (målbeskrivningar),
4. vilka övriga krav som ska gälla för bevis om specialistkompetens enligt 1 eller 2 §,
5. kompetenskrav för behörighet som kontaktlinsoptiker,
6. kompetenskrav för sjuksköterskor för att de ska få förskriva läkemedel och om den behörighet som sådan kompetens ger, och
7. kompetenskrav för barnmorskor för att de ska få förskriva läkemedel.

5 kap. Yrkeskvalifikationer förvärvade i en stat inom EES eller i Schweiz

Apotekare

1 § En apotekare, som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få legitimation som apotekare i

Sverige om han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för apotekare som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

Barnmorskor

2 § En barnmorska, som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få legitimation som barnmorska i Sverige om han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för barnmorskor och behövliga intyg om yrkespraktik som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

Läkare

3 § En läkare, som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få legitimation som läkare i Sverige om han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för läkare som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

4 § En läkare, som efter föreskriven praktisk utbildning i ett annat EES-land än Sverige eller i Schweiz har rätt att kalla sig allmänpraktiserande läkare, ska efter ansökan få bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) i Sverige om han eller hon har svensk legitimation för yrket.

5 § En läkare, som efter föreskriven specialiseringstjänstgöring i ett annat EES-land än Sverige eller i Schweiz har rätt att kalla sig specialistkompetent läkare, ska efter ansökan få bevis om specialistkompetens i Sverige om han eller hon har svensk legitimation för yrket och ett sådant bevis om specialistkompetens för läkare som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

Bevis om specialistkompetens får tidsbegränsas för läkare med legitimation enligt 15 § tredje stycket.

Bevis om specialistkompetens får endast utfärdas för specialiteter som är godkända i Sverige.

Sjuksköterskor

6 § En sjuksköterska, som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få legitimation som sjuksköterska i Sverige om han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

7 § En sjuksköterska, som har sin vidareutbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få rätt att kalla sig specialistsjuksköterska i Sverige, om han eller hon har svensk legitimation och ett sådant bevis över avslutad behörighetsgivande utbildning som följer av EES-avtalet eller av avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan. Sådan rätt får endast medges för de inriktningar som anges i högskoleförordningen (1993:100).

Rätten att kalla sig specialistsjuksköterska får tidsbegränsas för sjuksköterskor med legitimation enligt 15 § tredje stycket.

Tandläkare

8 § En tandläkare, som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få legitimation som tandläkare i Sverige om han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för tandläkare som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

9 § En tandläkare, som efter föreskriven specialiseringstjänstgöring i ett annat EES-land än Sverige eller i Schweiz har rätt att kalla sig specialistkompetent tandläkare, ska efter ansökan få bevis om specialistkompetens i Sverige om han eller hon har svensk legitimation för yrket och ett sådant bevis om specialistkompetens för tandläkare som anges i föreskrifter meddelade av Socialstyrelsen.

Bevis om specialistkompetens får tidsbegränsas för tandläkare med legitimation enligt 15 § tredje stycket.

Bevis om specialistkompetens får endast utfärdas för specialiteter som är godkända i Sverige.

Gemensamma bestämmelser för apotekare, barnmorskor, läkare, sjuksköterskor och tandläkare

10 § Om en yrkesutövare har ansökt om legitimation eller annat behörighetsbevis enligt 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 eller 9 § men inte uppfyller föreskrivna krav, ska Socialstyrelsen pröva ansökan enligt bestämmelserna i 12 § eller 13 § 2.

11 § En yrkesutövare som avses i 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 eller 9 §, vars utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis inte uppfyller kraven för legitimation eller annat behörighetsbevis, ska ändå få legitimation eller annat behörighetsbevis i Sverige om han eller hon genom yrkeserfarenhet har förvärvat rättigheter till yrket och behörig myndighet har intygat detta.

Övriga yrken med legitimation eller annat behörighetsbevis

12 § En arbetsterapeut, audionom, biomedicinsk analytiker, dietist, kiropraktor, logoped, naprapat, optiker, ortopedingenjör, psykolog, psykoterapeut, receptarie, röntgensjuksköterska, sjukgymnast, sjukhusfysiker eller tandhygienist som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, ska efter ansökan få legitimation eller annat behörighetsbevis i Sverige om

1. han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller behörighetsbevis över behörighetsgivande utbildning som följer av EES-avtalet eller av avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan, och

2. det yrke som han eller hon avser att utöva i Sverige och det yrke han eller hon är behörig för i ursprungsmedlemsstaten är jämförbara yrkesverksamheter.

13 § En yrkesutövare som avses i 12 §, vars utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis inte uppfyller kraven för legitimation eller annat behörighetsbevis, ska ändå få legitimation eller annat behörighetsbevis i Sverige om han eller hon

1. har en jämställd utbildning och behörig myndighet har intygat detta, eller

2. har slutfört en anpassningsperiod som inte överskrider tre år eller har godkänts i ett lämplighetsprov.

Gemensamma bestämmelser

14 § En yrkesutövare som avses i 1, 2, 3, 6, 8 eller 12 § och som har sin utbildning från tredjeland, ska efter ansökan få legitimation i Sverige om

1. han eller hon har godkänts av behörig myndighet i ett annat EES-land än Sverige eller i Schweiz, och

2. myndigheten har intygat att han eller hon faktiskt och på föreskrivet sätt i det landet har utövat yrkesverksamhet i minst tre år efter godkännandet.

15 § En yrkesutövare som avses i 1, 2, 3, 6, 8, eller 12 § och som för första gången avser att temporärt utöva sitt yrke i Sverige, ska skriftligen underrätta Socialstyrelsen om detta.

Om yrkesutövaren ett senare år har för avsikt att tillhandahålla temporära tjänster här, ska han eller hon på nytt underrätta Socialstyrelsen om detta.

En underrättelse enligt denna bestämmelse ska även anses innefatta en ansökan om tidsbegränsad legitimation. Om yrkesutövaren uppfyller villkoren för legitimation enligt 1, 2, 3, 6, 8, 10, 11, 12, 13 eller 14 § ska han eller hon få en tidsbegränsad legitimation för yrket.

16 § Socialstyrelsen ska se till att sökande enligt 1–15 §§ får de upplysningar om svenska författningar som är nödvändiga för att utöva yrket.

Socialstyrelsen ska även i övrigt på förfrågan från en yrkesutövare i ett EES-land eller i Schweiz som har för avsikt att etablera sig i Sverige lämna upplysningar om vad som gäller i fråga om självständig yrkesverksamhet inom hälso- och sjukvården i Sverige.

17 § Ärenden enligt 1–15 §§ ska handläggas skyndsamt.

I ärenden enligt 1–13 §§ ska Socialstyrelsen inom en månad från ansökningsdagen bekräfta mottagandet av ansökan och, i förekommande fall, uppmana sökanden att komma in med kompletterande underlag. Socialstyrelsen ska fatta beslut i ärendet inom tre månader från det att en fullständig ansökan givits in. I ärenden enligt 10, 12 eller 13 § får tidsfristen förlängas med en månad, om det finns särskilda skäl.

18 § Socialstyrelsen ska, om det behövs, underrätta de behöriga hälso- och sjukvårdsmyndigheterna i de EES-länder eller i Schweiz där yrkesutövaren

SFS 2010:1369

tidigare har varit verksam om beslut om legitimation eller annan behörighet enligt 1–13 §§.

19 § Socialstyrelsen ska underrätta den behöriga hälso- och sjukvårdsmyndigheten i det andra EES-landet eller i Schweiz om en yrkesutövare, som har svensk legitimation eller annan behörighet som avses i 1–13 och 15 § tredje stycket, i Sverige

1. döms för brott i sin yrkesutövning,
2. meddelas provotid,
3. får sin legitimation återkallad, eller
4. får sin rätt att förskriva läkemedel eller teknisk sprit indragen eller begränsad.

Underrättelsen ska omfatta vilken åtgärd som har vidtagits och skälen för åtgärden.

20 § På begäran av en behörig hälso- och sjukvårdsmyndighet i ett annat EES-land eller i Schweiz ska Socialstyrelsen skyndsamt lämna de upplysningar som kan behövas för prövning av behörighet i ett visst fall.

21 § Socialstyrelsen får meddela föreskrifter om

1. de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som anges i EES-avtalet och avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan och som enligt 1–3 och 5–9 §§ ska ge legitimation eller bevis om specialistkompetens i Sverige,

2. legitimation eller annan behörighet som avses i 1–13 §§ och 15 § tredje stycket samt om anpassningsperiod, lämplighetsprov och yrkesverksamhet, i den utsträckning sådana krav enligt EES-avtalet eller avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan får ställas på en sökande, och

3. vilka handlingar som ska bifogas en underrättelse enligt 15 §.

22 § Socialstyrelsen ska, i den utsträckning det behövs för att fullgöra Sveriges förpliktelser enligt EES-avtalet eller avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan, lämna de upplysningar och utfärda de intyg om behörighet, yrkesverksamhet och liknande förhållanden som yrkesutövare och behöriga hälso- och sjukvårdsmyndigheter i andra EES-länder eller i Schweiz begär.

De nordiska länderna

23 § Den som har den utbildning eller det behörighetsbevis som anges i kolumn 2 i nedanstående tabell ska anses uppfylla kraven för sådan legitimation eller annan behörighet i Sverige som anges i kolumn 1 i tabellen.

Kolumn 1	Kolumn 2
Behörighet	I Danmark, Finland, Island eller Norge genomgången utbildning eller förvärvat behörighetsbevis
1. Legitimation som läkare	Obegränsad auktorisation som läkare i Danmark, Finland, Island eller Norge
2. Specialistkompetens för en sådan specialitet som anges i föreskrifter meddelade med stöd av 4 kap 5 § 1	Legitimation som läkare i Sverige och specialistkompetens för samma specialitet i Danmark, Finland, Island eller Norge
3. Legitimation som tandläkare	Obegränsad auktorisation som tandläkare i Danmark, Finland, Island eller Norge
4. Specialistkompetens för en specialitet som anges i 4 kap. 2 §	Legitimation som tandläkare i Sverige och specialistkompetens för samma specialitet i Danmark, Finland, Island eller Norge
5. Legitimation som sjuksköterska	Legitimation eller motsvarande godkännande som sjuksköterska i Danmark, Finland, Island eller Norge Auktorisation som sjuksköterska i Grönland, om det av beviset framgår att utbildningen är jämförbar med den danska utbildningen till sjuksköterska
6. Legitimation som barnmorska	Legitimation eller motsvarande godkännande som jordemoder/barnmorska/jordmor i Danmark, Finland, Island eller Norge eller kompetens som specialsjuksköterska i förlossnings- och moderskapsvård i Finland
7. Legitimation som sjukgymnast	Legitimation eller motsvarande godkännande som fysioterapeut/sjukgymnast i Danmark, Finland, Island eller Norge
8. Behörighet som distriktssköterska	Utbildning som sundhedsplejerske i Danmark, hälsovårdare i Finland eller helsesøster i Norge

Kolumn 1	Kolumn 2
9. Legitimation som apotekare	Legitimation eller motsvarande godkännande som apotekare/provisor i Danmark, Island, Norge eller Finland
10. Legitimation som receptarie	Legitimation eller motsvarande godkännande som farmaceut/receptarie i Finland, Island eller Norge
11. Legitimation som optiker	Legitimation eller motsvarande godkännande som optiker i Danmark, Finland eller Norge Legitimation i Island som optiker efter att ha fullgjort en utbildning i Danmark, Finland, Norge eller Sverige som kan ligga till grund för legitimation som optiker i det landet
12. Legitimation som psykolog	Legitimation eller motsvarande godkännande som psykolog i Danmark, Finland, Island eller Norge
13. Behörighet som tandsköterska	Utbildning som tandklinikassistent i Danmark, godkännande som tandsköterska/närvårdare i Finland eller Island eller utbildning som tannlege- eller tannhelsesekretär eller tannlegeassistent i Norge
14. Legitimation som tandhygienist	Legitimation eller motsvarande godkännande som tandhygienist i Danmark, Finland, Island eller Norge
15. Behörighet som tandtekniker	Fyra- eller femårig utbildning till laboratorietekniker vid yrkesskola eller äldre, av behörig myndighet godkänd, utbildning till laboratorietandtekniker i Danmark, godkännande som tandtekniker i Finland eller innehav av gesällbrev i tandteknikerfacket i Norge
16. Behörighet som kontaktlins-optiker	Legitimation som optiker i Sverige och kompetens som kontaktlins-optiker i Danmark, Finland eller Norge

Kolumn 1	Kolumn 2
17. Legitimation som kiropraktor	Legitimation eller motsvarande godkännande som kiropraktor i Danmark, Finland, Island eller Norge
18. Legitimation som logoped	Legitimation som talterapeut i Finland, godkännande i Island som logoped efter att ha genomgått utbildning i Finland eller Sverige som kan ligga till grund för legitimation som logoped i det landet, examen i Norge från universitet eller vidareutbildning vid högskola i specialpedagogik med specialisering i logopedi
19. Legitimation som arbetsterapeut	Legitimation eller motsvarande godkännande som ergoterapeut/arbets-terapeut i Danmark, Finland, Island eller Norge
20. Legitimation som biomedicinsk analytiker	Godkännande som laboratoriesköttare/bioingenjör i Finland, Island eller Norge eller utbildning som hospital-laborant i Danmark
21. Legitimation som röntgensjuk-sköterska	Godkännande som radiograf i Danmark eller Norge, röntgenskötare i Finland eller röntgentaeknar i Island

6 kap. Utbildning från tredjeland

1 § Den som har genomgått någon annan utbildning utomlands än som avses i 5 kap. 1–13 §§ ska efter ansökan få behörighetsbevis för ett yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården eller detaljhandeln med läkemedel för vilket det finns bestämmelser om legitimation eller annan behörighet i Sverige, om han eller hon

1. har genomgått den kompletterande utbildning och fullgjort den praktiska tjänstgöring som behövs för att kunskaperna och färdigheterna ska motsvara de svenska kraven,
2. har för yrket nödvändiga kunskaper i svenska författningar, och
3. har för yrket nödvändiga kunskaper i svenska, danska eller norska språket.

2 § För att den som har examen som Doctor of Chiropractic vid utländsk högskola eller motsvarande utbildning för kiropraktor ska uppfylla kraven i 1 § 1 för legitimation som kiropraktor i Sverige ska han eller hon fullgöra praktisk tjänstgöring i svensk hälso- och sjukvård motsvarande minst ett års heltidstjänstgöring.

SFS 2010:1369

3 § En legitimerad sjuksköterska, som har genomgått vidareutbildning i ett land som inte omfattas av EES-avtalet eller av avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan, ska efter ansökan ha rätt att kalla sig specialistsjuksköterska om utbildningen till sin längd och sitt innehåll motsvarar specialistsjuksköterskeexamen enligt högskoleförordningen (1993:100).

Sådan rätt medges endast för de inriktningar som anges i högskoleförordningen.

4 § Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om kraven på utbildning, praktisk tjänstgöring, kunskaper i svenska författningar och språkkunskaper för dem som har genomgått sådan utländsk utbildning som avses i 1 §.

7 kap. Skyldigheter för hälso- och sjukvårdspersonal

1 § Den som tillhör hälso- och sjukvårdspersonalen ska på ett betryggande sätt förvara, hantera och i förekommande fall dela ut läkemedel som han eller hon har hand om.

2 § Den läkare som verksamhetschefen utser ska ansvara för att klinisk obduktion görs när det finns skäl för detta.

3 § En sjuksköterska som avses i 24 § första stycket hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) ska, utöver de skyldigheter som anges där, ansvara för att

1. patienterna får en säker och ändamålsenlig hälso- och sjukvård av god kvalitet inom kommunens ansvarsområde,

2. journaler förs i den omfattning som föreskrivs i patientdatalagen (2008:355),

3. patienten får den hälso- och sjukvård som en läkare förordnat om, samt

4. rutinerna för läkemedelshanteringen är ändamålsenliga och väl fungerande.

Detta gäller i tillämplig omfattning också för sådana sjukgymnaster och arbetsterapeuter som avses i 24 § andra stycket hälso- och sjukvårdslagen.

4 § Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om skyldigheter för hälso- och sjukvårdspersonalen som behövs till skydd för människors liv, personliga säkerhet eller hälsa.

8 kap. Avgifter och överklagande m.m.

Avgifter

1 § Avgift tas ut för prövning av ansökan enligt patientsäkerhetslagen (2010:659) eller enligt denna förordning i de fall som anges i tabellen.

För ansökningsavgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 10–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid följande avgiftsklasser ska tillämpas:

Ärendeslag	Avgiftsklass
<i>Legitimation</i>	
Kiropraktor, läkare, naprapat, psykolog eller psykoterapeut	4
Apotekare, arbetsterapeut, audionom, barnmorska, biomedicinsk analytiker, dietist, logoped, optiker, ortoped-ingenjör, receptarie, röntgensjuksköterska, sjukgymnast, sjukhusfysiker, sjuksköterska, tandhygienist eller tandläkare	2
<i>Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)</i>	2
<i>Bevis om specialistkompetens</i>	4
<i>Behörighetsbevis för den som har genomgått utbildning utomlands, dock ej personal som tidigare har meddelats motsvarande behörighetsbevis i ett EES-land eller i Schweiz</i>	
Kiropraktor, läkare, naprapat, psykolog eller psykoterapeut	4
Apotekare, arbetsterapeut, audionom, barnmorska, biomedicinsk analytiker, dietist, logoped, optiker, ortoped-ingenjör, receptarie, röntgensjuksköterska, sjukgymnast, sjukhusfysiker, sjuksköterska, specialistsjuksköterska, tandhygienist eller tandläkare	2

Överklagande m.m.

2 § Ett beslut av Socialstyrelsen att avslå en ansökan om behörighetsbevis ska innehålla uppgift om i vilka avseenden kompetensen har ansetts otillräcklig.

3 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Socialstyrelsens beslut enligt 3 kap. 5 § tredje stycket att inte medge undantag från kravet att allmäntjänstgöring ska fullgöras genom ett blockförordnande får inte överklagas.

4 § Beslut enligt denna förordning ska gälla omedelbart, om inte annat anges i beslutet.

Övriga bemyndiganden

5 § Socialstyrelsen får meddela föreskrifter om

1. vilka moment som ska ingå i vårdgivarens systematiska patientsäkerhetsarbete enligt 3 kap. patientsäkerhetslagen (2010:659),

2. hur anmälningsskyldigheten enligt 5–7 §§ samma kapitel ska fullgöras,

3. hur information till patienter och deras närstående enligt 8 § samma kapitel ska ges,

SFS 2010:1369

4. vilka uppgifter som ska ingå i en patientsäkerhetsberättelse enligt 10 § samma kapitel, och

5. vilka åtgärder eller villkor som får ingå i en prøvotidsplan enligt 8 kap. 2 § patientsäkerhetslagen.

Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av patientsäkerhetslagen och av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011, då förordningen (1998:1513) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område ska upphöra att gälla.

2. En läkare som har fått legitimation före den 1 juli 2006 har rätt att få bevis om specialistkompetens enligt äldre bestämmelser om ansökan om detta görs senast den 31 december 2013.

3. En läkare som har fått bevis om specialistkompetens före den 1 juli 1979 får tillkännage kompetensen enligt äldre bestämmelser samt använda en äldre beteckning på specialiteten.

4. Bevis om allmänläkar- eller specialistkompetens som utfärdats av Nämnden för läkares vidareutbildning gäller fortfarande.

5. Bevis om allmänläkarkompetens enligt äldre bestämmelser gäller som bevis om specialistkompetens i allmänmedicin.

6. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om ansökningar enligt 7 kap. 12 § i den upphävda förordningen som har kommit in till Socialstyrelsen före den 1 januari 2011.

7. Äldre bestämmelser om allmäntjänstgöring som tandläkare gäller fortfarande för tandläkare med examen enligt äldre bestämmelser i högskoleförordningen (1993:100). Allmäntjänstgöringen får dock fullgöras även hos en privatpraktiserande tandläkare som Socialstyrelsen har godkänt för sådan tjänstgöring.

8. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om underrättelse till behörig hälso- och sjukvårdsmyndighet om att en yrkesutövare, som har svensk legitimation eller annan behörighet och motsvarande utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz, har meddelats disciplinpåföljd med anledning av sin yrkesutövning.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)